

МЕТОДИКА АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Наведено методику аналізу фінансового стану підприємства на основі форми 1 «Баланс». Визначено порядок розрахунку основних показників фінансового стану, подано їх коротку характеристику та нормативні значення.

Ключові слова: фінансовий стан, ліквідність, платоспроможність, фінансова стійкість, рентабельність, ділова активність.

Необхідність опрацювання нових підходів до методики й організації аналізу господарської діяльності підприємства обумовлюється динамікою економічних перетворень, притаманних вітчизняній економіці, подальшим реформуванням системи бухгалтерського обліку в напрямку гармонізації з міжнародними стандартами фінансової звітності. Зміни і оновлення в методиці й організації останньої стадії облікового процесу – формуванні фінансової звітності – потребують глибокого опрацювання в аспекті вироблення практичних рекомендацій щодо використання цієї важливої звітної інформації в управлінні підприємством шляхом її оброблення із застосуванням методів і процедур економічного аналізу.

Питання аналізу фінансової звітності розкривають у роботах такі видатні вітчизняні вчені, як О. Я. Базилінська, А. М. Герасимович, В. О. Мец, Ю. С. Цал-Цалко, М. Г. Чумаченко. Методика й організація фінансового аналізу досліджується у роботах науковців країн пострадянського простору, зокрема, таких, як: В. В. Ковальов та Віт. В. Ковальов, Г. В. Савицька, А. Д. Шеремет.

Питання аналізу фінансової звітності регламентовано низкою загальнодержавних нормативних актів, серед яких:

1. Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій [9];
2. Методика проведення поглибленого аналізу фінансово-господарського стану неплатоспроможних підприємств і організацій [10];
3. Положення про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації [11];
4. Положення про порядок формування та використання резерву для відшкодування можливих втрат за кредитними операціями банків [12].

Слід зазначити, що, незважаючи на значну кількість наукових праць, присвячених питанням фінансового аналізу, а також на широке висвітлення зазначених питань у навчальній фаховій літературі, питання методики й організації аналізу фінансової звітності підприємств потребують подальшого досліджень з огляду на їх актуальність та на зміни в джерелах інформації.

У результаті оцінки інформації з вітчизняних і

зарубіжних видань можна дійти висновку, що у чистому вигляді (без залучення додаткових даних) аналіз фінансової звітності проводиться в системі зовнішнього фінансового аналізу. У процесі внутрішньогосподарського фінансового аналізу також використовують дані фінансової звітності, але доповнюють інформаційну базу джерелами облікової і необлікової економічної інформації, які не підлягають розкриттю у формах фінансових звітів і примітках до них. Спостерігається певна кореляція між метою фінансової звітності і її аналізом. За допомогою аналізу фінансової звітності забезпечується можливість прийняття зваженого управлінського рішення щодо фінансового стану, результатів діяльності, інвестиційної привабливості, кредитного ризику користувачами звітної інформації, насамперед мова йде про зовнішніх користувачів – акціонерів, інвесторів, постачальників, кредиторів, державні наглядові органи.

Аналіз фінансового стану за даними фінансової звітності є необхідною умовою оцінки якості господарської діяльності підприємства. Аналітичні дослідження фінансової звітності підприємства надають можливість оцінити його платоспроможність і ліквідність, рівень фінансової стійкості й ділової активності, обсяги і якість дебіторської та кредиторської заборгованості.

Результати критичної оцінки інформації із вітчизняних і зарубіжних фахових видань свідчать, що єдиного визначення поняття «фінансовий стан підприємства» не існує. В. О. Мец визначає фінансовий стан як показник фінансової конкурентоспроможності, тобто кредитоспроможності, платоспроможності, виконання зобов'язань перед державою та іншими підприємствами [2, с. 204]. О. Я. Базилінська пише, що фінансовий стан підприємства характеризується сукупністю показників, що дають можливість оцінити наявність, розміщення та ефективність використання фінансових ресурсів [5, с. 40]. А. Д. Шеремет характеризує фінансовий стан підприємства розміщенням і використанням засобів (активів) і джерелами їх формування (власного капіталу і зобов'язань, тобто пасивів) [8, с. 45]. Г. В. Савицька трактує сутність поняття «фінансовий стан» як здатність підприємства фінансувати свою діяльність, яка характеризується забезпеченістю фінансовими ресурсами, необхідними для нормального

функціонування підприємства, доцільністю їх розміщення й ефективністю використання, фінансовими взаєминами з іншими юридичними і фізичними особами, платоспроможністю і фінансовою стійкістю [7, с. 409]. Заслугує на увагу дослідження окресленого поняття, проведене В. В. Ковальовим і Віт. В. Ковальовим [6, с. 218, 219, 226]. Автори, характеризуючи фінансовий стан підприємства, використовують поняття економічного потенціалу, який складається з двох пов'язаних елементів: майнового і фінансового потенціалу, причому майновий потенціал відображає інвестиційно-фінансовий аспект діяльності підприємства: майно та джерела його фінансування, а фінансовий потенціал характеризує економічну доцільність, результативність й ефективність використання майнового потенціалу [6, с. 226]. Узагальнюючи наведені визначення, можна зробити такий висновок: з метою дослідження проблемних аспектів аналізу фінансової звітності, складанням якої завершується обліковий період (квартал, рік), доцільно оперувати терміном «фінансовий стан підприємства», під яким слід розуміти реальну та потенційну спроможність підприємства забезпечити належний рівень фінансування господарської діяльності, що характеризується сукупністю показників наявності, розміщення і використання ресурсів підприємства та джерела їх фінансування. Інформаційною базою аналізу фінансового стану підприємства за даними фінансової звітності першочергово слугує баланс.

Впадає у вічі відсутність у фахових джерелах єдиного бачення щодо напрямів аналізу фінансового стану підприємства за даними фінансової звітності. А. М. Герасимович виокремлює такі напрями аналізу фінансового стану, як оцінка фінансової стійкості, ділової активності, ліквідності й ефективності управління [1, с. 555]. Ю. С. Цал-Цалко розглядає такі напрями комплексного аналізу фінансового стану підприємства, як оцінка стану активів, платоспроможності, фінансової стійкості, ділової активності, ефективності діяльності та ринкової активності [3, с. 30-31]. У роботі В. О. Мец розглянуто такі напрями аналізу фінансового стану, як аналіз активів і пасивів, аналіз ліквідності й платоспроможності, аналіз фінансової стабільності, аналіз оборотності оборотних коштів, аналіз руху коштів, аналіз дебіторської й кредиторської заборгованості, аналіз використання капіталу [2, с. 207]. О. Я. Базилінська напрями аналізу фінансового стану підприємства називає етапами аналізу і наводить такий їх перелік: аналіз ефективності управління активами підприємства, аналіз джерел формування капіталу підприємства, аналіз ліквідності, аналіз фінансової стійкості, аналіз ділової активності, аналіз рентабельності, аналіз позиції підприємства на фінансовому ринку, визначення резервів підвищення ефективності діяльності підприємства [5, с. 40]. А. Д. Шеремет називає напрями аналізу фінансового стану блоками аналізу, які охоплюють загальну оцінку фінансового стану та його змін, аналіз фінансової стійкості підприємства, аналіз ліквідності балансу, аналіз ділової активності й платоспроможності підприємства [8, с. 43]. Г. В. Савицька докладно висвітлює методику внутрішнього аналізу фінансового стану підприємства за такими напрями: аналіз активів і пасивів, оцінка фінансової стійкості підприємства, аналіз ефективності й

інтенсивності використання капіталу, оцінка ділової активності підприємства, оцінка виробничо-фінансового левериджу, аналіз платоспроможності й кредитоспроможності підприємства, аналіз запасу фінансової стійкості підприємства (зони безпеки) [7, с. 447-485]. В. В. Ковальов і Віт. В. Ковальов пропонують проводити аналіз економічного потенціалу підприємства за такими напрями: вертикальний і горизонтальний аналіз балансу, аналіз якісних зрушень у майновому потенціалі, оцінка ліквідності й платоспроможності, оцінка фінансової стабільності [6, с. 226]. Слід зауважити, що, на відміну від згаданих вище науковців, В. В. Ковальов і Віт. В. Ковальов рекомендують здійснювати аналіз ділової активності у процесі оцінки ефективності поточної діяльності, який входить до системи заходів аналізу результативності діяльності підприємства за даними звіту про фінансові результати [6, с. 226]. Зважаючи на той факт, що ефективність поточної господарської діяльності підприємства пов'язана з тривалістю операційного циклу, залежно від оборотності коштів у різних видах активів (як правило, прискорення оборотності свідчить про підвищення ефективності) і основні коефіцієнти, що характеризують ділову активність, розраховуються з використанням даних балансу, доцільно ділову активність підприємства аналізувати у процесі аналізу фінансового стану. Проведене дослідження напрямів аналізу фінансового стану підприємства за даними фінансової звітності дозволяє скласти такий перелік векторів аналізу: аналіз активів і пасивів балансу, аналіз ліквідності й платоспроможності, аналіз фінансової стійкості, ділової активності, аналіз рентабельності за даними балансу.

Досліджуючи методи аналізу фінансового стану підприємства за даними фінансової звітності, спостерігаємо певну однаковість науковців в опрацюванні цього питання у фахових джерелах. Зокрема, у роботах В. О. Мец [2, с. 207], Ю. С. Цал-Цалка [3, с. 38-45], О. Я. Базилінської [5, с. 9], В. В. Ковальова і Віт. В. Ковальова [6, с. 227-228], А. Д. Шеремета [8, с. 6] до переліку методів аналізу фінансової звітності віднесено методи горизонтального аналізу, вертикального аналізу і коефіцієнтного аналізу. Слід зазначити, що А. Д. Шеремет [8, с. 6] і О. Я. Базилінська [5, с. 9], крім наведених методів, виокремлюють трендовий аналіз як порівняння кожної позиції звітності з аналогічними показниками попередніх періодів і визначення тренду, тобто основної тенденції динаміки показника, що дозволяє розрахувати можливі їх значення у майбутньому і слугує інформаційною основою розроблення прогнозів. Але наведене визначення трендового аналізу відповідає визначенню горизонтального аналізу, у процесі якого встановлюються абсолютні і відносні зміни за різними статтями форм фінансової звітності за визначені періоди, тому виокремлювати трендовий аналіз не доцільно. Також дискусійною варто визнати можливість застосування факторного аналізу з метою оцінки фінансового стану підприємства (факторний аналіз міститься у переліку методів у роботах В. О. Мец [2, с. 207], Ю. С. Цал-Цалка [3, с. 45], О. Я. Базилінської [5, с. 9], А. Д. Шеремета [8, с. 6] і, який традиційно застосовується для визначення причин змін абсолютних і відносних показників, а також для розрахунку впливу кількісних і якісних факторів на зміну аналізованого показника. На

обережності в застосуванні методу факторного аналізу наголошено у науковій доповіді М. Г. Чумаченка: «Традиційний підхід до економічного аналізу показників діяльності підприємства – максимальне поглиблення розрахунків впливу факторів і резервів ефективності» не враховує, якою мірою ці здебільшого громіздкі розрахунки вплинули на зростання ефективності виробництва [4, с. 17-18]. Отже, з метою аналізу фінансового стану підприємства доцільно застосовувати методи:

- вертикального аналізу, тобто аналізу структури балансу (розрахунок питомої ваги окремих статей у валюті балансу);
- горизонтального аналізу (у тому числі - трендового аналізу), тобто аналізу динаміки

статей балансу за певні періоди часу, визначення абсолютних і відносних показників змін за статтями звітної форми та визначення тенденцій розвитку в часі (тренду) показників звітності;

- коефіцієнтного аналізу, тобто визначення взаємозв'язків між показниками на основі розрахунку відношень між статтями балансу та/ або іншими абсолютними показниками, які розкриваються у фінансовій звітності.

Загальні теоретичні основи аналізу фінансового стану підприємства відображає рис. 1. Подальше дослідження методики аналізу фінансового стану підприємства доцільно структурувати відповідно до уточнених вище напрямів аналізу за даними фінансової звітності.

<p>Фінансовий стан підприємства - це реальна та потенційна спроможність підприємства забезпечити належний рівень фінансування господарської діяльності, що характеризується сукупністю показників наявності, розміщення і використання ресурсів підприємства та джерела їх фінансування</p>
<p>Мета аналізу -- оцінити якість господарської діяльності підприємства, надати інформацію для прогнозних розрахунків фінансового стану, забезпечити можливість прийняття зваженого управлінського рішення щодо фінансового стану зовнішніми користувачами звітної інформації: акціонерами, інвесторами, постачальниками, кредиторами, державними наглядовими органами</p>
<p>Завдання аналізу:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ оцінка фінансового стану підприємства; ▪ виявлення тенденцій і закономірностей розвитку підприємства; ▪ визначення чинників негативного впливу на фінансовий стан підприємства; ▪ виявлення резервів оптимізації фінансового стану підприємства
<p>Основне джерело інформації – фінансовий звіт Баланс</p>
<p>Напрями аналізу:</p> <ul style="list-style-type: none"> • аналіз активів і пасивів балансу; • аналіз ліквідності й платоспроможності (таблиця 1); • аналіз фінансової стійкості (таблиця 2); • аналіз ділової активності (таблиця 3); • аналіз рентабельності підприємства (таблиця 4).
<p>Методи:</p> <ul style="list-style-type: none"> • вертикального аналізу; • горизонтального (трендового) аналізу; • коефіцієнтного аналізу.

Рис. 1. Загальні теоретичні основи аналізу фінансового стану підприємства

Аналіз активів і пасивів балансу здійснюється за допомогою методів вертикального і горизонтального аналізу.

Методика горизонтального аналізу балансу полягає у порівнянні кінцевих і попередніх значень за кожною статтею і визначенні абсолютних і відносних змін.

Узагальнюючи специфіку методики вертикального аналізу, зауважимо, що перерахування абсолютних показників у відносні дозволяє здійснювати порівняння показників фінансової звітності, абстрагуючись від впливу інфляції, а також

порівнювати з структурою показників фінансової звітності конкурентів, незважаючи на абсолютні значення показників їх фінансового стану.

Слід зауважити, що граничні рівні показників фінансового стану централізовано не затверджуються. Зрозуміло, що вони залежать від виду економічної діяльності, сектору економіки, її галузі, сезонності виробництва, позиції на ринку тощо. Тому доцільно доручити вітчизняним галузевим міністерствам функцію розроблення рекомендованих значень коефіцієнтів фінансового стану підприємств за даними фінансової звітності, що значно полегшить

Таблиця 1. Аналіз ліквідності та платоспроможності підприємства

Показник	Економічна сутність	Алгоритм розрахунку за статтями фінансових звітів	Рекомендоване значення
1. Коефіцієнт абсолютної ліквідності ($K_{абс}$)	Показує, яку частину заборгованості можливо погасити за рахунок грошових коштів та їх еквівалентів	$K_{л.моб} = \frac{\text{Грош.кошти і їх еквів.}}{\text{Поточні зобов'язання}}$ або $\frac{p.230 + p.240 + p.220 \text{ балансу}}{P.620 \text{ балансу}}$	Рекомендоване значення 0,15 – 0,2.
2. Коефіцієнт поточної ліквідності ($K_{п.л}$)	Демонструє прогнозні можливості розрахунку за зобов'язаннями за умови сплати дебіторської заборгованості	$K_{п.л} = \frac{\text{Оборотні активи - Запаси}}{\text{Поточні зобов'язання}}$ або $p.260 - \text{сума } p.(100 - 140) \text{ балансу}$	Рекомендоване значення 0,5 – 0,8. Зниження свідчить про необхідність активізації роботи з дебіторами
3. Коефіцієнт загальної ліквідності ($K_{з.л}$)	Характеризує достатність оборотних активів підприємства для покриття зобов'язань	$K_{з.л} = \frac{\text{Оборотні активи}}{\text{Поточні зобов'язання}}$ або $\frac{p.260 + p.275 \text{ балансу}}{P.620 \text{ балансу}}$	Рекомендоване значення 1 – 2. Значення показує, що оборотних активів має бути достатньо для покриття зобов'язань
4. Коефіцієнт ліквідності при мобілізації запасів ($K_{л.моб}$)	Відображає ступінь залежності підприємства від товарно-матеріальних запасів	$K_{л.моб} = \frac{\text{Грош.кошти і їх еквів. + Запаси}}{\text{Поточні зобов'язання}}$ або $\frac{p.230 + p.240 + p.220 + ? p(100 - 140)}{P.620 \text{ балансу}}$	Рекомендоване значення 0,5 – 0,7. Нижня межа показує достатність мобілізації запасів для покриття поточних зобов'язань
5. Коефіцієнт власної платоспроможності ($K_{в.пл}$)	Виявляє здатність підприємства погасити зобов'язання за рахунок чистих оборотних активів	$K_{в.пл} = \frac{\text{Оборотні активи - Поточні зобов'яз.}}{\text{Поточні зобов'язання}}$ або $\frac{p.260 - p.620 \text{ балансу}}{p.620 \text{ балансу}}$	Показник залежить від специфіки виробничої та комерційної діяльності підприємства
6. Коефіцієнт довгострокового фінансового забезпечення ($K_{дфз}$)	Демонструє ступінь покриття необоротних активів власним капіталом	$K_{дфз} = \frac{\text{Власний капітал}}{\text{Необоротні активи}}$ або $\frac{p.380 + p.430 \text{ балансу}}{p.080 \text{ балансу}}$	Рекомендоване значення має перевищувати 0,5 – 0,7. Показник характеризує рівень дотримання фінансової рівноваги підприємства

Таблиця 2. Аналіз фінансової стійкості підприємства

№ з/п	Показник	Економічна сутність	Алгоритм розрахунку за статтями фінансових звітів	Рекомендоване значення
1	Коефіцієнт фінансової стійкості	Співвідношення власного і позикового капіталу	$\frac{P.380 \text{ балансу}}{P.430 + 480 + 620 + 630 \text{ балансу}}$	0,6 – 0,7
2	Коефіцієнт фінансової незалежності (автономії)	Відношення власного капіталу до валюти балансу	$\frac{\text{Рядок 380 балансу}}{\text{Рядок 640 балансу}}$	> 0,5
3	Коефіцієнт заборгованості (фінансової напруги)	Відношення позикового капіталу до валюти балансу	$\frac{P.430 + 480 + 620 + 630 \text{ балансу}}{P.380 \text{ балансу}}$	Не більше 0,5 (50%), з тенденцією до зменшення
4	Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними засобами	Характеризує можливість проведення незалежної фінансової політики	$\frac{P.260 - P.620 \text{ балансу}}{P.260 \text{ балансу}}$	> 0 до 10%
5	Коефіцієнт маневрування	Характеризує різновекторні можливості маневрування капіталом	$\frac{P.260 - P.620 \text{ балансу}}{P.380 \text{ балансу}}$	0,2 – 0,5
6	Коефіцієнт постійного активу	Характеризує галузь діяльності підприємства (індивідуальний підхід)	$\frac{P.080 \text{ балансу}}{P.380 \text{ балансу}}$	Зростання, індивідуальний для кожного підприємства
7	Коефіцієнт відношення необоротних і оборотних активів	Характеризує політику підприємства	$\frac{P.080 \text{ балансу}}{P.260 \text{ балансу}}$	Характеризує наміри підприємства

Таблиця 3. Аналіз ділової активності підприємства

№ з/п	Показник	Економічна сутність	Алгоритм розрахунку за статтями фінансових звітів	Рекомендоване значення
1	Коефіцієнт загальної оборотності активів	Збільшення коефіцієнтів свідчить про ефективніше і раціональніше використання ресурсів,	<u>Дохід від реалізації товарів (робіт, послуг)</u> Середня вартість активів або $\frac{\text{ф2. р. 035}}{\text{ф1. р. 280(гр.3 + гр.4)} : 2}$	Збільшення
2	Коефіцієнт оборотності виробничих запасів	прискорення розрахунків, удосконалення технології, модернізацію, автоматизацію.	<u>Соб-сть реалізації товарів (робіт, послуг)</u> Середній залишок матеріалів за звіт.період або $\frac{\text{ф2. р. 040}}{\text{ф1. р. 100(гр.3 + гр.4)} : 2}$	Збільшення
3	Коефіцієнт оборотності незавершеного виробництва	Низький рівень коефіцієнтів свідчить про недостатнє завантаження виробничих потужностей, зростання дебіторської заборгованості	<u>Соб-сть реалізації товарів (робіт, послуг)</u> Сер. залишок незав. вир-ва за звіт. період або $\frac{\text{ф2. р. 040}}{\text{ф1. р. 120(гр.3 + гр.4)} : 2}$	Збільшення
4	Коефіцієнт оборотності готової продукції		<u>Соб-сть реалізації товарів (робіт, послуг)</u> Сер. залишок готової прод. за звіт. період або $\frac{\text{ф2. р. 040}}{\text{ф1. р. 130 (гр.3 + гр.4)} : 2}$	Збільшення
5	Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості	Відображає число оборотів дебіторської заборгованості за звітний період	Дохід від реалізації продукції Середня дебіторська заборгованість за товари(роботи, послуги) або $\frac{\text{ф2. р. 010}}{\text{ф1. р. 161(гр.3 + гр.4)} : 2}$	Збільшення
6	Термін одного обороту дебіторської заборгованості	Характеризує тривалість одного обороту дебіторської заборгованості в днях	<u>Сер. дебіт. заборг. за тов., роб., посл. *365</u> Дохід від реалізації продукції або $\frac{\text{ф1. р. 161 (гр.3 + гр.4)} : 2}{\text{ф2. р. 010}} \times 365$	Зниження показника – позитивна тенденція
7	Коефіцієнт оборотності кредиторської заборгованості	Відображає швидкість обертання кредиторської заборгованості	<u>Середня вартість запасів</u> Середня за звітний період КЗ або $\frac{\text{ф1. р. 100 (гр.3 + гр.4)} : 2}{\text{ф1. р. 530(гр.3 + гр.4)} : 2}$	Прискорення оборотності – негативна тенденція, яка може призвести до погіршення ліквідності
8	Термін одного обороту кредиторської заборгованості	Тривалість одного обороту кредиторської заборгованості в днях	<u>Сер. КЗ за товари, роб., посл. *365</u> Середня вартість запасів або $\frac{\text{ф1. р. 530(гр.3 + гр.4)} : 2}{\text{ф1. р. 100(гр.3 + гр.4)} : 2} \times 365$	Зменшення тривалості обороту в днях – потребує порівняння з тривалістю одного обороту дебіторської заборгованості
9	Фондовіддача	Розмір доходу, отриманого на 1 гривню основних	Дохід від реалізації товарів (робіт, послуг) Середня вартість основних засобів або	Збільшення

Таблиця 4. Аналіз рентабельності підприємства

№ з/п	Показник	Економічна сутність	Порядок розрахунку	Рекомендоване значення
1	Рентабельність підприємства	Визначає частку чистого прибутку (збитку) в активах	Чистий прибуток Середня вартість активів	Збільшення
2	Рентабельність власного капіталу	Визначає частку чистого прибутку (збитку) у власному капіталі	Чистий прибуток Середня вартість власного капіталу	Збільшення
3	Рентабельність необоротних активів	Визначає частку чистого прибутку (збитку) у величині необоротних активів	Чистий прибуток Середня вартість необоротних активів	Збільшення

трактування результатів аналізу і розроблення прогнозних розрахунків подальшої господарської діяльності підприємств.

Список літератури

1. Аналіз банківської діяльності [Текст] : підручник / А. М. Герасимович, М. Д. Алексеєнко, І. М. Парасій-Вергуненко та ін.; За ред. А. М. Герасимовича. — К.: КНЕУ, 2005. — 599 с.
2. Мец, В. О. Економічний аналіз фінансових результатів та фінансового стану підприємства [Текст] : навчальний посібник / В. О. Мец. — К., 2003. — 280 с.
3. Цал-Цалко Ю. С. Фінансовий аналіз [Текст] : підручник / Ю. С. Цал-Цалко. — К.: Центр учбової літератури, 2008. — 566 с.
4. Павленко, А. Ф. Трансформація курсу «Економічний аналіз діяльності підприємства» [Текст] : наукова доповідь / А. Ф. Павленко, М. Г. Чумаченко. — К.: КНЕУ, 2001. — 88 с.
5. Базилінська, О. Я. Фінансовий аналіз: теорія та практика [Текст] / Базилінська О. Я. - К.: Центр учбової літератури, 2011. - 328с.
6. Ковалев, В. В. Финансовая отчетность и ее анализ (основы балансоведения) [Текст] : учеб.пособие / В. В. Ковалев, В. В. Ковалев. — М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2004. — 432 с.
7. Савицкая, Г. В. Анализ хозяйственной деятельности предприятия [Текст] / Г. В. Савицкая. - Мн.: ИП «Экоперспектива», 1997.- 498 с.
8. Шеремет, А. Д. Методика финансового анализа [Текст] / А. Д. Шеремет, Р. С. Сайфулин. — М.: ИНФРА-М, 1996 — 176 с.
9. Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій, затверджена наказом Агентства з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій від 23.02.1998 р. № 37.
10. Методика проведення поглибленого аналізу фінансово-господарського стану неплатоспроможних підприємств і організацій, затверджена наказом Агентства з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій від 21.03.1999 р. № 37.
11. Положення про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації, затверджене наказом Міністерства фінансів та Фонду державного майна України від 26.01.2001 р. № 49/121.
12. Положення про порядок формування та використання резерву для відшкодування можливих втрат за кредитними операціями банків, затверджене постановою Правління НБУ від 6.07.2000 р. № 279.

РЕЗЮМЕ

Яцишин Наталія

Методика анализа финансового состояния предприятия

Приведена методика анализа финансового состояния предприятия на основе формы 1 «Баланс». Определен порядок расчета основных показателей финансового состояния, представлены их краткую характеристику и нормативные значения.

RESUME

Yatsyshyn Natalia

Methods of analyses of financial situation of the enterprise

The methods of analysis of financial condition on the basis of a form 1 of "balance" has been carried out. There has been determined the order of key indicators of financial condition. Their brief description and normative values are proposed.

Стаття надійшла до редакції 06.04.2012 р.